

מקום שנהנו פרק רביעי פסחים

לעוי ר' אמר איגנץ' ר' הילרביך עגנון על ציון. דן ר' במוועד מומליין היל מון סלטס למורודס צעדני נון גאנדרו סלטס מיס זבדאלאס זונטש: לאטס' נון פה' קיטמאלה, נון ענדר חמימומוס מומנס וויל גוונט נאכזוויל: יומלאה. כמוה לאמטן קמיילטס (יע' דז כת' מ): ווילאָר צפַּס נוֹטְשֶׁבָּה. סַכְּבָּר צַבָּה מליטין צַבָּקָה מִיסְּסַבָּס סַעֲמָדָה מעיליאן קרי נון גאנדרין זונטש טַבְּנִיאָס וָהָס נון דְּבִירָה (עורך קראן, נון גאנדרין זונטש). נַלְלֵילָה: אַגְּלָן ווְהָר צַבָּס לְמַרְדָּס. סַחְיָה קַעַדָּה וְנוּרָה גַּדְלָן נַקְמָיוֹן וּמְפַלְּוֹן טַן צַבָּס למַרְדָּס גַּדְלָן צַבָּס מַעֲלָה גַּדְלָמִי נָן סַכְּבָּר צַבָּקָה לְהַוִּין הַוְּלִינָה נָלְלֵילָה: פְּלוּן סַכְּבָּס נַעֲמָסָה. קַוְלִינָה וְסַמְנוֹן קַדְמָה וְהַוְּלִינָה גַּלְלֵילָה.

טוקולין
האומן נגן סט מובהך גוגן
ול להביאן מפניהם אמאמינו, התהנח מאיר מילוכין מאי' למלימוד, מהה
מנני קומפני מילוכין וכובאיין ארבונאיין עשו, מומי' דקונין גראן באירן בחולו
לעתו מלכהן נרבר נרבר דקלטם יד הוים, קריינס לאן כי הא דארום מיטו גופרא דידרא
אלו של לאו נהו, מוטריכין דקלטם יד הוים, קריינס לאן כי הא דארום מיטו גופרא דידרא
ונעלע דרכיקבאיין.

גומרה בארכבה עשר אימתי בומן שהחלה בה כה קודם ארכבה עשר אבל לא התחיל בה קודם אפילו צילצול קפן אפללו שכבה קפינה לזרוק המועד אין שלא לצורך המועד לא הוא הרין דאפיילו שלא לצורך נמי גמרין והוא קמ"ל דאפייל לזרוק המועד מינגר אין אתחוליל לא ת"ר מair אומר כל מלאכה שהיא לזרוק המועד גומרה בארכבה עשר ושאינה לזרוק המועד אסור וועשי' מלאכה בערבי פסחים עד חוץ במוקם שנחנו מקום שנחנו אין לא נהנו לא וש"מ לזרוק המועד אין שלא לזרוק המועד לא ש"מ: וחכמים אומרים שלש אמנהות: תנא¹⁶ היליטין שכן הדיות תופר ברכו בחולו של מועד הספרין הימים והוועזא מבית האסורי מספרין ומוכבצי כי יהודה אומר אף הרצענין שכן עול גלים מועד במאוי קייפולני מר סבר למידין תחילת הכר אין למידין תחילת מלאכה מסוף מלאכה: הנוגלים ב"ד ותרגולת שרבורה מהווירן ואלה אחריה תחיה גוגאין מתחת גלי בהמה ב"ד בין כלים ומביין מבית האומן ע"פ שעאים נובי מותבנן אהדרוי מיבעיא אמר אבוי¹⁷ יסיפא בכ הניא לא שנו אלא¹⁸ בז תך שלשה למרדה לאחר ששלשה לישבתה דפסדא לה ביען למורי פרפה לה צימרא מינה ותק שלשה לישבתה לא מהדרין רבינו אמר אפילו תך שלשה פלגי מר סבר¹⁹ להפסד מרובה החשו להפסד הפסד מועט נמי חשש: גור芬 מתחת: ת"ד לנדין שבraft ושבחצר מוצזיאן אותו לאשפה בחצר מלכין אותו לא קשיא כאן ב"ד כאן בחולו של אמר אבוי לא קשיא אמן²⁰ אם עשה חצר רפת כלים ומביין מבית האומן ע"פ שאנן לזרוק המועד ורמנינו ובאמות הש�ן שמא יונבו מפנן לחצר אורחה עעה עשר²¹ כאן בחולו של מועד ואיבעית אימוא קשיא כאן במאמיין כאן בשאיינו מאמיין והתני נגן הכהן מבית הכהן והוכם מבית חזנג אבל מבית האומן ואם אין לו מה יאלכל נוון לו שכרו מוניחן בבית הסמוך²² ואם חושש שם יונגו ניצת מבאיין מולכין קשיא דקתוין אין מבאיין ההורתא כדשנין מעירקיא: מותני²³ ששוד טלשה מיוו בידם ועל שלשה לא מיהו בידם מרכובין דקלים כל היום וכורכו את שמע ואלו שמיחו בידם מטורין מיפויות של הקרש ואוכלי

עֲלֵי רנדים מתקנים מנעדיין
משליכם ממען אסדיין לדמו
לטמן מגעליט נחוי מ' דלן
הוּא נון רונט זוקט ווֹן נומען
דריבר אנטז צוֹן קדרון יונת
דאַה לְאָהֶן לְקָנוֹת מְדִשָּׁסֶב
שְׂאָפָּן (וְיַיְךְ) וְיַיְמִינָה קְרִילְבָּן
וּפְלִין הַלְּנָה מְעַתָּה נְגַלָּה לִימְפָרָה
שְׁכַן כּוֹמֶג גְּעִי צְבָיס וְצְבָוִיס כְּלָמְדָנִים
פְּלָקָן הַלְּוָן מְגַנְּבָנִים (אַס יַיְךְ)
וּמְשִׁיבָּנִים:
וְאַם מִתְּירָא לְאַמְּנָבוּ. וְנוּן צְמָה
יכּוֹן לְמִנְיָמִים צְבִיָּה הַלְּנָה
סְבָמָן הַלְּזָקִינָה לְבָנִים צְבִיָּה
צְלָמָשׁ וְסְמָלוּן לְאַמְּלָה בְּגִינָה צְבִיָּה
הַלְּ

והרורחוי שענו הרא מדיניות

מו א מוי סס לולא טומען סס טפוח :
מו ז מוי סס טומען סס טפוח :
מה ג מוי סס טומען סס טפוח :
מתה ד ה מוי ומוג טומען סס טפוח :
תכלל טפוח :
נו ז מוי סס לולא טומען סס טפוח :
תא ג מוי סס טומען סס טפוח :
תכלל טפוח :
נא ג מוי סס לולא טומען סס טפוח :
תכלל טפוח :
תב ג מוי סס לולא טומען סס טפוח :
תא ג מוי סס לולא טומען סס טפוח :

רביינו חננאל

ג א מ"י פ"ה מס' 1
ק"ט סלכה ד קמג
צין יח מוסע ה"ח ק"י
ה סעיף יג לרג' הילפם
כלכות פ"ג דר' י.ה.:

לעוז רשות
ור. דפנה.
ש. גיגרים (ובפרט
הרות הדפנה).
ג'יאו"ר. סמוך
לעוז רשות. בשאר מטוגן
הנמה.

אָזֶן פִּיְוִימַיִי שָׁוֹן לְבָלָןִן נֵן קְנוּסָהָרָה. וּמְעֻמָּד כְּלָלוֹת מִפְּלָקָה גִּמְלָהָה; וּמוֹסָנִין פַּוְּהָ לְיַקְּעָה, וּמוֹסָנִין פַּוְּהָ לְיַקְּעָה.

ואוכlein מוחת הנשים בשבח נורנן פאה לירק ומיהו בידם הcumים גמ' ^ט ששה דברים עשה חוקה המלך על שלשה הדרוי ול' וועל שלשה לא הדרוי לו גדור עצמות אביו על מנת של הילם והדרוי לו גדור עצמות רפאות והדרוי לו טעם מני ניחון הילם ושיגר למך אישור ולא הדרוי לו קץ דתות של הילם ושיגר למך הדרוי לו: מרכיבין דקלים כל הום ומיהו יטלול מילומ וענש ^ט: אפס דרא ואישכרא דרבנא וכקומה דשורי דרמי במנא לא הילפי עליה ארבעין יומין מורהחיו להו ושדרו לחו לרקלא בלבינה וככל דקאי בארכע אמרות דדריה אי לא עבדי להה כי צאיו לאלהר רב באה בריה דרבא אמר מהורי אומרים ^ט שמע ישראל ה' אחד ולא היו מפסיקין רבא אמר מפסיקין ה' אלא שהיו אמרים ^ט ה' אחד דבבך דמושמע הום על לבך ^ט ולא מחר על לבך: ^ט ת' ר' כייז ה' כורכין את שמע אומרים שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד ולא היו מפסיקין דברי מאיר רביה יהודה אמר מפסיקין ה' והוא אלא שלא היה אומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד ^ט ואנן מא טעמא אמרין לי בדרדריש ר' שמעון בן ^ט קליש דרש' ^ט זיקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגודה לכם בישק יעקב לגנות לבניו קץ החימן ונטולקה ממנו שכינה אמר שם חס ושלום ש במתו פסול באברהム שציאו ממנו ^ט שמעאל ואבי יצחק שציאו ממנה עשו אמרו לו בנו שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד אמרו בשם שאין בלך אלא אחד כך אין בלבנו אלא אחד באותה שעיה פחה יעקב אבינו ואמר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד אמר רבנן היכי עבד נאמרו לא אמרו משה ובינו לא נאמרו והוא יעקב התקינו שייזהו אומרים אוות בהשאי אמר רב כי יצחק דרב כי אמי משלבת מלך שהריה ציון קדריה אם אז אמר ש' לה גנאי לא נאמר ש' לה צער התחלוי עבריה להביה ^ט בהשאי אמר רב אביה התקינו שייזהו אמורים אותו בקהל רם מפני הרעמה המניין ובנהרדען דילכא מניין עד השתה אמרו לה בהשאי: ^ט תנו רבנן שהה דקרים עשו אנסי ריחו שלשה ברצון הcumים ושלשה של בא ברצון הcumים ואלו ברצון הcumים מרכיבין דקלים כל הום וכורכין אה שמע ופרקין פרצות בנותיהם ובפרדוטיהם להאכל נשענים בשני בצוותם ומים טובים ומתרין גמויות של הקדרש של חרוב ושל שקמה דברי מאיר אמר לו רביה יהודה אם ברצון הcumים הוא עושין יה כל אדם עושין כן אלא אלו אלו של בא ברצון הcumים ה'יו מיהו בידם מרכיבין דקלים כל הום וכורכין אה שמע ופרקין גודשין לפניה העומר ואלו שמיחו בידם מתרין גמויות של הקדרש של שקמה ופרקין פרצות בנותיהם ופרדוטיהם להאכל נשען בשבותם ומים טובים בשני בצוותם נותנין פאה לירק ומיהו בידם הcumים וסבר רביה קדרה שלא ברצון הcumים היא ^ט והנתן אנשי ייחו קדרין לפני העומר ברצון הcumים וגדרשין לפני העומר שלא ברצון הcumים ולא מיהו בידם הcumים

הו' ימיון נפלו שבסיכון היה כהן הולך ולבסוף הגיעו לכהן קדשו. מפניהם היו מומרים: מומרים: קדושים. למדודו ר' יוסי פלוי. נער וגופה מוחמתה נטהו: מפניהם פרושם פסחים. צללים נטלים נזון מטבחו. ומונע גרגירי סיון תוממיים בדרך סב כבוד מלכתחילה נעלם וזה מפלצת סיון מומאים נם היה מיין: נאכ. פירוט הנזון: ק"ג משיכין גומיות אל כקדק אן חילום ואל אקמה. כסא קדשו נסיענו נפי טעמו של פון קומפיט. כלומר נג' גו' קפפדו מכם דהו סורו דהו רימעה ניכר לאוקס צאי' מה דלמוך קמי למכל מים נג' גו' דסן מדע מיגדל דיליל מייניש כל' צה' צה' גו' גו' הוו' כל' ציוון דלנו פמיה' פוך גו' גו' ובכן ציממי� מסוכן שטחן צו מעתיק צו קמי' למכל מים:

ואולן מתקף נארlein, מהט סדקן
מן פלימה כמדפלת נס גמלע' ע"ג: [ז]
גמולה ונקיין סכמה ופלילה
נלה ממפמי קידום הבס ס' ציננה על
(ו-סיצר) צעיניך עטימי וומליין

א מפה נא. אמר לנו: ואל תהא זו פגיעה סכל כל עץ סקוולין לויר וגדיין רהט צהובו איזען: תלך צהוב ורַבְבָּשׂ צהוב.

פְּרִי
אַלְמָנָה
סְקִירִין כְּבִיבָּה
וְמַכְמָנָמָה: אֲזֶה
וְדֹקְנָה גְּלֻבָּה. דָּלֶךְ סָהָר
וְסָחָר לוֹמָדָה כְּמוֹ שָׁם
סְקוּרִין סְקִירִין גְּלֻבָּה
וְלִבְנָה וְסְמָקָה
וְעַלְיָה דָּלָקָה קְמָטָה: וְכֵן
דָּקְנָה לְמָתָמָה
לְקָרְבָּה מְלָאָה
לְסָהָר כְּבִיבָּה
כְּרִיכָּה דְּלָבָבָה. מְמִינָּה: בְּכֵן
כְּרִיכָּה דְּלָבָבָה.

הנומינציה הולム נגמיי קופלטו דיכרלו
לונזטמלה מניעון ומוטזין גמימות רוכ
בם צמתה צ'ימוטקס צ'ילין צצ'ר
שעדרס וקורלי לייה קופלטו דיכרלו
סס שמאכיניזן חומו בענין קהיל
אפקוֹן ענין גולד וסודקו ומיסיס ט

וְכָמָכוּ. לֹאֵן מַחֲרַח כּוֹפִילָה
עַנְפָּה רֶקֶב דָּקָל וְכָרְמִיכְזָנוּ בָּקָשׁ
בָּל דָּקָל נִינְכָּס מְפִי
הַנְּרָה שָׂמָחָה פְּרִוּתָה וְאַכְלִים עַזְקָעָם
פְּרִוּתָה: וְגַם מְפִיקָּן, בָּנִין
נוֹתָנָתָם (ו) חָצָב' לְבִיאָר לְבִיאָר צְמָה
וְלְבִיאָר צְמָה וְלְבִיאָר צְמָה
לְבִיאָר תְּמִימָה בְּלִיאָר קָדָם מְקָבֵד עַל
וְוּמָה לְמַד סָמֵךְ קָדָם צְפָמָה
מְלָחוֹן וְסָמָק סָמֵךְ בָּנָן יוֹחָנָה כְּלָמָד
כִּי יְסֻדָּה תְּמִימָה מְפִיקָּן קוֹי
בָּל סָמֵךְ קָדָם קָדָם מְדִקָּן
מְלָחוֹן. וּכְלָעִין כָּלָמָר קָדָם קָדָם
כָּל קְרִיאָה כְּמוֹת סְרִיט וְלֹבֶן
מְסֻמָּנָה. וְלֹא דְגַרְמִינָה שָׁסָרָה
בָּרְךָ סָמֵךְ כָּנָס מְלָכוֹת
הַמְּלִימִים הָרוּחָן בָּקָרְבָּן רֶסֶת קָדָם
בָּרְךָ סָמֵךְ כָּנָס מְלָכוֹת בְּקָרְבָּן
יְסָרָה הַמְּלִימִים עַלְיוֹן אַלְמָנוֹן מְוֹסִיפָּן לִזְבָּחָן
וְלֹאֵן בָּקָול לְסַבְּרָה הַקְּרִיאָה בְּעִזִּים
סְפָלִין מְלָכוֹת וְנוֹמָנָה בְּגָדוֹלָה:
מְנִיצָּה קוֹה וְאַלְפָוָה לְדִבְּרָן גַּמְלָה
הַשְּׁמָרָה: וְגַם בָּלָם כְּבָמָה

תורה אור השם
1. שמע ישראל
אל-הינו יי' אחד:
דברי

2. וזהו הדברים ד'
אשר אגבי מצור
על לבך: דברי
3. וזכור יעקב אל
ויאמר האספה וא
לכם את אשר
אתכם באחרית ה'ין
בראשית

הגחות ה"ב
(ח) גמרא נקבת' גמארה: (3) רשי"ד
שו מפסיקין בין לולצתם רל' מאיריבין לדין נ' ס"נ ותיבת הע"פ

טומסן
טומסן

רבניו חננא
פירוש צאו, יבש. וכ
את שמע. קיימת לנו
יהודה דאמור לא
בורכין שמע ישראלי

ואהבת את ה', אלא
מפסיקין היו, אלא
הייו אומרים ברוך
כבוד מלכותו לעולם
ומאי כורכין דקוני
הייו מפסיקי בדבר
בין שמע לואהבת א'
אלקיך. ואנו מאי ס'

(ב) מגדלי כביש ויל' גולד
דסלא נוֹתָן נַגְמָן
האַסְטָרָה אֶלְעָזָר
מִינְיָן אַמְרוּתָן
בְּוֹאָשָׁן) הוּא שְׂרֵית

מקום שנגנו פרק רביעי פסחים

הנחות הב"ח

לעוי רשי

יסטייס, פסטל (צמח
מושורשו מפיקים צבע).

וְמִן שָׁלֹשׁ מִזְבֵּחַ מִזְבֵּחַ תְּמִימָה
צְבָתָה קִיּוֹן מִמְמָתָה יְסֻפָּר וְלֹא מִתְהַלֵּל
עֲשִׂירָה לְלִבְנָתָן כְּמוֹ אֶשְׁׁוּמָתָן גָּדוֹלָה
כְּלִינִיסָתָה מִיסָּה כָּגָן עֲשָׂופָת וְלוֹרָהָדָה
קִיּוֹן מִכְלִינִיסָתָה כְּעָרָה מִן לְעוֹלָמִים
לְלִי דָבָר נָזָר טְוֹרְבָּס הַתְּנוּמָה דָבָר
סְסָסָה וְקָוְקָבָה אַסְתָּה מִעֵמֶד סְסָסָה
צְבָתָה יְמִילָה וְלֹא מִתְהַלֵּל:

למיוחו ולמיוח ר' יקודה שי דבunning
לט' נ' כה לדעניל' דקמני לט' ואנו צנ'ם
דק' ר' מימי מהקמי עלי' לפיליש
ס' מימי קהה השיב להרבעה מלכען
כובען וקונדרון וגודצ'ן: וגיגידולין

שנאמן שמעת ליה דאמר מיהו ולא מיהו רבי
ההורה והתני קוץין ברצין חכמים ולטענמי
תני אמרה זהה אלא סמי כיון קזירה:
מהתוין גמויות של הקדר של הרוב ושל
תקומה אמרו אבותינו לא בראשו אלא
קוזירות ואנו נהיר גמויות של הקדר של
החרוב של שאל שכמה ובגדיין הבאן לאחר
מכבוח עספין וסביר לה כמ"ד אין מעילה
בגדיין ורבנן סברינו נור רמעילה לבא
איסורא מיה איכא: ופרוץ פרצאות: אמר
ולא א"ר שמעון בן לקיש מהוליקת בשל
מכבוח דרבנן סבר גוינן שמא יעלה
עליה ויתלוש אבל בשל בין הכיפין דברי
הכל מותר אל^ל רבא והוא מוקצה נינה וכי
תימא הויאל דחו לעורבין השთא מוכן
לא蒿 מוכן למלבים^ה דתנן ר' יהודה
אומר אם לא רותה נבליה מע"ש אסורה לפני
שאיינה מן המוכן לעורבים היי מוכן
אדם אל^ל אין מוכן לאדם לא היי מוכן
כלבים רבל מורי דחו לאניש לא מקזה
ליה מודעתה מוכן לעורבים היי מוכן לאדם
בל מורי דחו לאניש דעתה עוליה כי אהא
בבון א"ר שמעון בן לקיש מהוליקת בשל בין
כיפין דרבנן סבר מוכן לעורבים לא היי מוכן
לא蒿 ואנשי ירוש סביר מוכן לעורבים והוי
מוכן לאדם אבל בשל מכברות דרבני הכל
אסור גורנן שמא יעלה ותולש: וונתנן
פיא להר: ולות להו לאנשי ירוש הא
דרתנן כלל אמרו בכפאה כל שהוא אויל
ונידלו מן הארץ ולקחטו כאחת ומומר
שהוא אויל פרט לספחים טמים וקצתה ונומר
פרט למכחן ופטירתו ולקייתן כאחת פרט
לירק א"ר יהודה אמר רב הכא בראשי לפניו
בר אחר קמיילוי מר סבר מכניסו לקום ע"ז
לא שמייה קיומ: ת"ר בראשונה היו נותנין פיא
אך לקפלות ותני אידך^ו היו נותנין פיא להפת

מחולקות בשל מבורות. פ"ס נ' וווקל גן מלבדם דהוי סטמיה ענלה ויתולות וכקה נמי דלן גוינו ענלה ומילוט מסוף יהא סמסמתן במלואו. בז'ה ۹۰: אין טוין בלאין וכו'

נְדָא מַיִי פְּגַע מַלְלָה
מִמְנוֹת עֲנֵיִס קָלְכָה ה
: ۳

מוספֶת

א. ואלא אמאר
דומשטייט באילין שיר נוי
בונטלי, טול, יט.
ב. בא אמא אשי
ספּרְבָּרְבָּרְטַן, יט.
ג. לאו דוד בערטונג טוֹרְסָה
איך לנוֹרְסָה
יעלה על הילוח וועל השם
טַבְּרָאָנָה מִזְמָרָה
אלאומס ווּפְרִיזָה קָשָׁא
מִידָּרְבָּנָה. ס.
ה. וה. וכְּבָרְבָּרְטָן
טַבְּרָאָנָה לאטָס לאו מְנוֹן
לְבָלְבָלָן. מַסְתָּחָה פָּלָא.
ו. וה. יְהִוֵּה אֱלֹהֵינוּ
שָׁמָן מִזְמָרָה. וּמְוּזָעָה
טַבְּרָאָנָה מִזְמָרָה. ס.
ז. וְה. דָּרְבָּנָה
עֲלֵלְבָּרְטָן דָּרְבָּנָה
טַבְּרָאָנָה. ס.
ח. וְה. הַלְּלָבָרְטָן. ס.
וְה. וְה. מְשָׁמֶן
הַלְּלָבָרְטָן. ס.
י. וְה. תְּהִנְמִים
כְּבָרְבָּרְטָן לְלִיל
וְהַלְּבָרְטָן. ס.
וְה. וְה. כְּבָרְבָּרְטָן. ס.

רביינו חננאל

